

สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง

Competency of Student Teachers, Rambhai Barni Rajabhat University according to Mentors' Opinions

พัชรินทร์ รุจิรานุกูล¹ และ อัฐฉญา แพทย์ศาสตร์²

Patcharin Rujiranukul¹ and Atchaya Patsat²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยความคลาดเคลื่อน .05 ของยามาเน่ จำนวน 203 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีข้อความถามเกี่ยวกับสมรรถภาพ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวิชาการความรู้ ด้านทักษะการสอน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ รวมจำนวน 44 ข้อ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.30 - 0.73 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.44) ด้านทักษะการสอน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.51) และด้านวิชาการความรู้ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.50)

คำสำคัญ: สมรรถภาพ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง

¹ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Social Studies, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University

Email: patcharin.r@rbru.ac.th

² ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Psychology and Guidance, Faculty of Education, Rambhai Barni Rajabhat University

Email: atchaya.p@rbru.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to study the competency of student teachers, Rambhai Barni Rajabhat University according to mentors' opinions. The sample group used in this research was 203 mentors of the student teachers, Rambhai Barni Rajabhat University in the academic year 2020, gaining from multi-stage sampling. The sample size was determined using Yamane's .05 error formula. The research instrument was a five-rating scale questionnaire with questions on 3 aspects of the competency including the academic knowledge, teaching skill, and professionally desirable characteristics, in total 44 items. The created questionnaire had discrimination per item between 0.30 - 0.73, and reliability of the whole questionnaire was .95. The data were analyzed using: mean ($\bar{X}$), and standard deviation (S.D.).

The results founded that: the competency of the student teachers, Rambhai Barni Rajabhat University according to the mentors' opinions in total was at the high level ($\bar{X}$ = 4.09, S.D.= 0.42). When each aspect has been considered, the competency of the student teachers, Rambhai Barni Rajabhat University according to the mentors' opinions was at the high level for all 3 aspects, sorted in descending order as: professionally desirable characteristic aspect ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.44), teaching skill aspect ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.51) and academic knowledge aspect ($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = 0.50).

Keywords: Competency, Student Teachers, Mentors

วันที่รับบทความ: 02 มกราคม 2564

วันที่แก้ไขบทความ: 30 มิถุนายน 2564

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 08 กรกฎาคม 2564

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

ครูเป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ เพราะครูมีหน้าที่โดยตรงในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน (ชาโรณี ตรีวิญญู, 2550) หากผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพก็จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้ตามความมุ่งหมายที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ครูถือเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษา โดยครูจำเป็นต้องมีคุณลักษณะที่มีทั้งความดี ความเก่ง และทันสมัย สามารถเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงามแก่ผู้เรียน ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผู้เรียนและคนในสังคม สามารถดำรงชีวิตที่ดีงามและมีความสุข (สุพรรณ เศรษฐมกุล, 2556) ซึ่งการพัฒนาครูนั้นควรเริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการต้นทาง คือ กระบวนการผลิตครู โดยเริ่มที่การพัฒนาบ่มเพาะนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ที่ต้องไปประกอบอาชีพครูในอนาคต แต่เมื่อย้อนกลับไปที่ศึกษาถึงการผลิตครูและคุณภาพของผู้เรียนครู พบว่า การผลิตครูยังไม่ประสบความสำเร็จตามมาตรฐานเท่าที่ควร โดยมีนักวิชาการทางการศึกษา เช่น ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2542) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาที่พบในด้านคุณภาพของผู้ที่เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ ศึกษาสาตรนั้น พบว่า ผู้ที่เข้าศึกษาคณะครุศาสตร์ ศึกษาสาตรส่วนใหญ่ยังขาดศรัทธา อุดมการณ์ และความสามารถพื้นฐานที่จะเป็นครู เนื่องจากเกณฑ์การคัดเลือกครูยังไม่เหมาะสม ทำให้ไม่สามารถคัดเลือกนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพ มีความศรัทธา และมีอุดมคติเข้ามามีการศึกษาได้ ดังนั้นครูจึงเป็นเหมือนกับอาชีพที่เพื่อเลือก เมื่อเข้าศึกษาที่ไหนไม่ได้แล้วจึงเลือกเรียนครู ปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลกระทบต่อมาตรฐานวิชาชีพครู ทำให้สถานภาพครูไม่เป็นที่ยอมรับที่ทัดเทียมวิชาชีพอื่น นอกจากนี้สุวิมล ว่องวานิช (2544) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า การผลิตครูยังไม่ประสบความสำเร็จตามมาตรฐาน ตั้งแต่ปัจจัยป้อนเข้า การคัดเลือกคนเข้าเรียนครู

ไม่สามารถคัดเลือกคนที่มีสติปัญญาสูงเข้าเรียนหรือคนที่เข้ามาเรียนไม่ต้องการเป็นครูอย่างแท้จริง ตลอดจนด้านกระบวนการผลิตครูไม่ยังมีความเข้มข้น ไม่เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ดังนั้นจากที่กล่าวมาทำให้เห็นความสำคัญของสถาบันผลิตครูที่ต้องคำนึงถึงการพัฒนาสมรรถภาพของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนครูรุ่นใหม่ให้มากยิ่งขึ้น

สมรรถภาพ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความสามารถในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ สถาบันผลิตครูจะต้องมีกระบวนการเพื่อพัฒนาครูรุ่นใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพ มีอุดมการณ์ในวิชาชีพและมีจิตวิญญาณความเป็นครูอย่างแท้จริง เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายอันนำไปสู่การพัฒนาประเทศ (พัชรินทร์ รุจิรานุกูล, 2560) อาจกล่าวได้ว่า สถาบันผลิตครูจะต้องมีกระบวนการเพื่อพัฒนาครูรุ่นใหม่ให้มีสมรรถภาพของความเป็นครูที่มีทั้งความรู้ วิชาการ มีทักษะการสอน และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพที่เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏถือได้ว่าเป็นสถาบันการผลิตครูที่มีความสำคัญอย่างมาก มีรากฐานที่เติบโตมาจากวิทยาลัยฝึกหัดครู ซึ่งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 (2547) ที่กล่าวไว้ในมาตราที่ 8 ข้อ 5 ได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีหน้าที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง จึงอาจกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันการผลิตครูอันเก่าแก่และมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในฐานะสถาบันการผลิตครูแห่งหนึ่งในภาคตะวันออก ซึ่งมีพันธกิจในการผลิตบัณฑิตครูตามมาตรฐานวิชาชีพ ได้เปิดสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี หลากหลายสาขาวิชา เพื่อผลิตครูไปรับใช้สังคม ประเทศชาติ และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ จึงมีความจำเป็นต้องสร้างนักศึกษาครูให้มีความรู้ความสามารถ มีสมรรถภาพอย่างเหมาะสม เพื่อไปเป็นครูที่มีคุณภาพศักยภาพในการไปรับใช้สังคมต่อไป จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง เนื่องจากครูพี่เลี้ยงเป็นบุคคลที่ได้รับการมอบหมายให้ดูแลนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในระหว่างฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา หลักสูตร 5 ปี เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุดจึงเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เป็นอย่างดี อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการสร้างเสริมสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยมุ่งศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการความรู้ ด้านทักษะการสอน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ

ประชากร คือ ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 414 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 203 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยความคลาดเคลื่อน .05 ของยามานะ (Yamane, 1970) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากรีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยขั้นตอนแรกทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) และขั้นตอนที่สองทำการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย 1) ตัวแปรอิสระ คือ ความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 2) ตัวแปรตาม คือ สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการความรู้ ด้านทักษะการสอน และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย คือ ปีการศึกษา 2563

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสมรรถภาพของครู ซึ่งได้นำแนวคิดจากงานวิจัยของลัดดาพรมวัน (2544) งานวิจัยของสมจิต สวธนไพบุลย์ และคณะ (2545) มาปรับประยุกต์ใช้ในงานวิจัย ดังนี้

ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประกอบด้วย

- สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
- สาขาวิชาคณิตศาสตร์
- สาขาวิชาพลศึกษา
- สาขาวิชาภาษาไทย
- สาขาวิชาฟิสิกส์
- สาขาวิชาการศึกษาพิเศษและภาษาอังกฤษ
- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
- สาขาวิชาสังคมศึกษา
- สาขาวิชาอังกฤษ
- สาขาวิชาเคมี



สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประกอบด้วย

- ด้านวิชาการความรู้
- ด้านทักษะการสอน
- ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 414 คน (ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2563)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 203 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยความคลาดเคลื่อน .05 ของยามาเน่ (Yamane, 1970) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยขั้นตอนแรกทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster sampling) และขั้นตอนที่สองทำการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

สาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
การศึกษาปฐมวัย	50	25
คณิตศาสตร์	45	22
พลศึกษา	60	29
ภาษาไทย	47	23
ฟิสิกส์	21	10
การศึกษาพิเศษและภาษาอังกฤษ	10	5

ตารางที่ (ต่อ) แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

สาขาวิชา	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
คอมพิวเตอร์ศึกษา	26	13
สังคมศึกษา	77	38
ภาษาอังกฤษ	55	27
เคมี	23	11
รวม	414	203

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามเป็นแบบปลายปิดลักษณะมีตัวเลือก จำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย เพศ และตำแหน่งของครูพี่เลี้ยงในสาขาวิชาต่างๆ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง คำถามเป็นแบบปลายปิดลักษณะมีตัวเลือกประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท จำนวน 44 ข้อ ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านวิชาการความรู้ จำนวน 14 ข้อ คำถามเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านทักษะการสอน จำนวน 14 ข้อ และคำถามเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ จำนวน 16 ข้อ

2.3 การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยขั้นแรกได้ทำการศึกษาเอกสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของครู แล้วนำมาสร้างข้อคำถามของแบบสอบถามเพื่อศึกษาสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องกับประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย จำนวน 3 ท่าน พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ภายหลังการพิจารณาเสร็จสิ้นนำแบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try out) กับครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product – Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.30 - 0.73 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อ ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป มาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) และได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.95

2.4 การยื่นขอพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการยื่นเสนอเพื่อขอพิจารณาจริยธรรมในมนุษย์ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (Rambhai Barni Rajabhat University Institutional Review Board) ก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง และได้รับการรับรองเลขที่ 08/2563

2.5 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ต้นสังกัด คือ คณะครุศาสตร์ ทำหนังสือบันทึกข้อความเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังโรงเรียนของครูพี่เลี้ยงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความ

อนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมนัดหมายช่วงเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเก็บข้อมูลกับครูพี่เลี้ยงของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปีการศึกษา 2563 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 203 ฉบับ ตามช่วงวันเวลาที่กำหนดไว้ด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 203 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลตามขั้นตอนการวิจัย

2.6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ จากนั้นนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนน้ำหนักแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งข้อมูลตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ผลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ พร้อมนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง ข้อมูลตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท นำมาวิเคราะห์ผลข้อมูลโดยการกำหนดค่าของคะแนนแต่ละข้อ โดยแบ่งออกเป็นระดับตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้

มีระดับมากที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 5
มีระดับมาก	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 4
มีระดับปานกลาง	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3
มีระดับน้อย	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2
มีระดับน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับระดับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง ทั้ง 5 ระดับ โดยนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดเป็นเกณฑ์และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

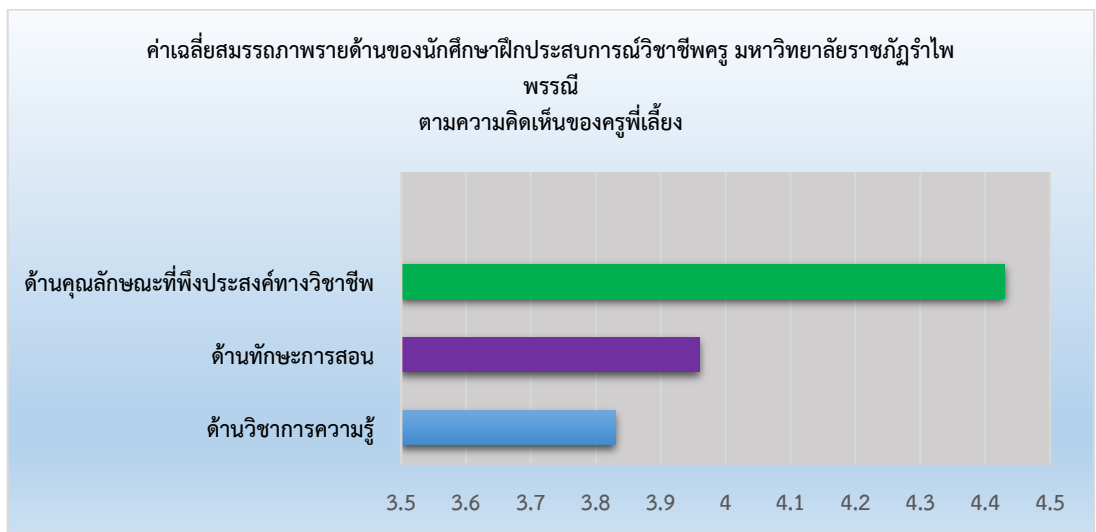
4.51 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

2.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. สรุปผลการวิจัย

3.1 สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09, S.D. = 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ ด้านทักษะการสอน และด้านวิชาการความรู้ ดังรูปภาพที่ 1



รูปภาพที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยสมรรถภาพรายด้านของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง

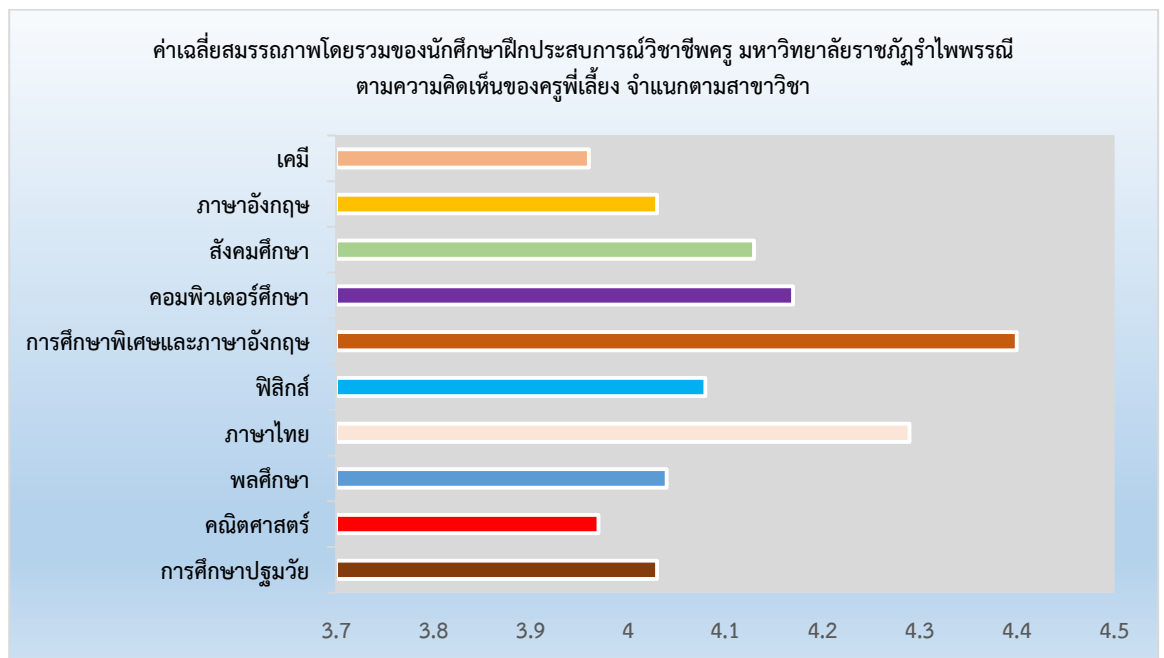
3.1.1 ด้านวิชาการความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง อยู่ในระดับมากที่สุด 14 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับศาสตร์วิชาเฉพาะด้านในสาขาวิชาที่สอน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้และการผลิตสื่อการเรียนการสอน และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์ความคิดรวบยอดของทฤษฎีการเรียนรู้และแนวคิดด้านจิตวิทยาสู่การจัดการเรียนการสอนได้

3.1.2 ด้านทักษะการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง อยู่ในระดับมากที่สุด 14 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน เช่น ให้คำชมเชย ให้คะแนน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเอาใจใส่ต่อการสอนและช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นในระหว่างจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและกำลังเป็นที่สนใจของสังคมมาเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน

3.1.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ ระดับมาก 10 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความจริงใจ อ่อนโยน ยิ้มแย้มแจ่มใส นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเมตตากรุณาต่อผู้เรียน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นผู้มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อครูในโรงเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองนักเรียน

3.2 สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้

3.2.1 สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน



รูปภาพที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยสมรรถภาพโดยรวมของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง จำแนกตามสาขาวิชา

4. อภิปรายผล

4.1 จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ ด้านทักษะการสอน และด้านวิชาการความรู้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ เนื่องจากการผลิตนักศึกษาครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีการสอดแทรกการพัฒนาในด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในรายวิชาชีพและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสาขาวิชาต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีคุณลักษณะและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู จึงทำให้ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่นๆ จากผลการวิจัยพบว่า ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ ระดับมาก 10 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความจริงใจ อธิบายดี ยิ้มแย้มแจ่มใส นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเมตตากรุณาต่อผู้เรียน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นผู้มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อครูในโรงเรียน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ปกครองนักเรียน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นของครูพี่เลี้ยงต่อสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจากผลการวิจัยนี้คณะครุศาสตร์ควรมีการมอบหมายชิ้นงานที่ทำให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีโอกาสดูแลสัมผัสกับเด็กนักเรียนมากขึ้น เพื่อให้ให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถเข้าใจบริบทของผู้เรียนและการได้สัมผัสกับเด็กนักเรียนจะช่วยแก้ไขปัญหาของผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพ เพราะการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนกับผู้ปกครองถือเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากในการส่งเสริมการศึกษา เพราะในขณะที่ครูผู้สอนรับรู้และสังเกตเห็นพฤติกรรมต่างๆ ที่ผู้เรียนแสดงออกมาที่โรงเรียน ผู้ปกครองก็เป็นบุคคลที่จะสังเกตเห็นพฤติกรรมที่อาจจะเหมือนหรือแตกต่างของผู้เรียนเมื่อพวกเขาอยู่ที่บ้าน ดังนั้นการได้พูดคุยสื่อสารกับผู้ปกครองบ่อยครั้ง จึงเป็นแนวทางที่ดีที่ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมหรือความสามารถของผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถค้นหาสาเหตุของปัญหาหรือส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับที่เกรียงศักดิ์

เจริญวงศ์ศักดิ์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การที่ครูและผู้ปกครองมีความสนิทสนมคุ้นเคยกัน ซึ่งจะส่งผลดีอย่างมากมายหลายประการเกิดขึ้นตามมา เช่น สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถลดช่องว่างระหว่างเด็กกับครู หากครูมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง ย่อมสามารถทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการสื่อความในใจของเด็กที่มีต่อผู้ปกครอง และความในใจของครูที่มีต่อเด็กได้เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถการสร้างทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน ส่งผลให้เด็กมีความสนใจและตั้งใจที่จะเรียนได้ดีมากขึ้น มีความกล้าในการพูดคุยและกล้าที่จะเข้าหาครูมากขึ้น

สำหรับด้านทักษะการสอน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 14 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีการเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน เช่น ให้คำชมเชย ให้คะแนน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความเอาใจใส่ต่อการสอนและช่วยเหลือผู้เรียนอย่างทั่วถึง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นในระหว่างจัดการเรียนการสอน ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและกำลังเป็นที่สนใจของสังคมมาเชื่อมโยงสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นของครูที่เลี้ยงต่อสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาชีวเคมีเกี่ยวกับทักษะการสอน คณะครุศาสตร์ควรมีการเน้นย้ำการเชื่อมโยงความรู้จากเรื่องใกล้ตัวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันกับเรื่องที่สอน เน้นการสอนแบบบูรณาการความรู้ให้มากขึ้น ส่วนในด้านวิชาการความรู้แม้จะมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ และด้านทักษะการสอน แต่ก็มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 14 ข้อ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับศาสตร์วิชาเฉพาะด้านในสาขาวิชาที่สอน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งการเรียนรู้และการผลิตสื่อการเรียนการสอน และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสามารถวิเคราะห์ความคิดรวบยอดของทฤษฎีการเรียนรู้และแนวคิดด้านจิตวิทยาไปสู่การจัดการเรียนการสอนได้ จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นของครูที่เลี้ยงต่อสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งจากผลการวิจัยนี้คณะครุศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับรายวิชาทางด้านจิตวิทยา โดยให้นักศึกษาได้มีการศึกษาหรือมีกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับทางด้านจิตวิทยาให้มากขึ้น โดยเฉพาะจิตวิทยาการศึกษา เพราะการเป็นครูที่ต้นนั้นจะต้องเป็นด้วยจิตวิญญาณ มีความเข้าใจหลักการสอนกระบวนการสอนตามหลักวิชาการยังไม่เพียงพอ ผู้ที่จะประกอบอาชีพครูจะต้องรู้เกี่ยวกับจิตวิทยา ซึ่งจิตวิทยามีประโยชน์ต่อผู้ประกอบอาชีพครูมากมาย สอดคล้องกับที่อาร์ พันธ์ณี (2534) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับครูและผู้เกี่ยวข้องด้านการศึกษาว่า ช่วยให้สามารถเข้าใจตนเอง รู้จักพิจารณาตนเอง ตรวจสอบตนเอง ทั้งในด้านดีและข้อบกพร่อง รวมทั้งความสนใจ ความต้องการ ความสามารถ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถคิด ตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ผู้สอนเข้าใจทฤษฎีวิธีการใหม่ๆ และสามารถนำความรู้เหล่านั้นมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนนำเทคนิคมาใช้ได้อย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างยิ่ง ช่วยทำให้เข้าใจธรรมชาติ ความเจริญเติบโตของผู้เรียน สามารถนำความรู้มาจัดการเรียนการสอนได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับธรรมชาติความต้องการ ความสนใจของผู้เรียนแต่ละวัย นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สอนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน มีความเข้าใจผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

4.2 จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูที่เลี้ยง โดยรวมเมื่อจำแนกตามสาขาวิชานั้น สาขาวิชาการศึกษาพิเศษและภาษาอังกฤษมีระดับสมรรถภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าสาขาวิชาอื่นๆ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ตามความคิดเห็นของครูที่เลี้ยงแต่ละสาขาวิชา ส่วนใหญ่ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพจะอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน 2 สาขาวิชา คือ สาขาฟิสิกส์ สาขาวิชาการศึกษาพิเศษและภาษาอังกฤษ ที่ครูที่เลี้ยงมีความคิดเห็นว่ามีสมรรถภาพด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความกดดันและการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพของหลักสูตรทั้งสองสาขาวิชาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนนักศึกษาสาขาฟิสิกส์ สาขาวิชาการศึกษาพิเศษและภาษาอังกฤษ มีเป็นจำนวนน้อยที่สุดในคณะครุศาสตร์

(ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2563) จึงทำให้การทบทวนและการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพของหลักสูตรมีประสิทธิภาพ คณะครูสามารถกำกับดูแลและจัดกิจกรรมได้อย่างมีคุณภาพทั่วถึง ส่วนสมรรถภาพด้านทักษะการสอนและด้านวิชาการความรู้เป็นด้านที่ครูที่เลี้ยงมีความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากรองลงมาจากด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพ จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความคิดเห็นของครูที่เลี้ยงต่อสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งทางคณะครุศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านทักษะการสอนและด้านวิชาการความรู้ ผ่านการจัดกิจกรรม/โครงการ การฝึกอบรม เพื่อเสริมทักษะและพัฒนาความรู้ให้แก่ศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตลอดจนการเสริมสร้างด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพที่ตืออยู่แล้วให้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่สมจิตร สวณไพบุลย์ และคณะ (2545) ได้กล่าวถึง สมรรถภาพครูหรือสมรรถนะทางวิชาชีพครู ว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านความรู้ คือ ความเข้าใจในกลุ่มสาขาวิชาชีพ การศึกษาหลักสูตร หลักการสอน ทักษะและกระบวนการแสวงหาความรู้ การจัดการเรียนรู้ จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา แหล่งการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การผลิต-ใช้-เก็บรักษา อุปกรณ์การสอน การปกครองชั้นเรียน การวิจัยและพัฒนา และความรู้พื้นฐานในกลุ่มสาขาวิชาเฉพาะ ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ เป็นต้น 2) ด้านการปฏิบัติการสอน คือ ความสามารถทางการจัดการเรียน การสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และ 3) ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพครู คือ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรมไทย มีความเป็นผู้นำ และมีคุณธรรม จริยธรรม

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.1.1 คณะครุศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับรายวิชาทางด้านจิตวิทยา โดยให้นักศึกษาได้มีการศึกษาหรือกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับทางด้านจิตวิทยาให้มากขึ้น

5.12 การจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิชาชีพครูเกี่ยวกับทักษะการสอน คณะครุศาสตร์ควรมีการเน้นย้ำการเชื่อมโยงความรู้จากเรื่องใกล้ตัวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันกับเรื่องที่สอน เน้นการสอนแบบบูรณาการความรู้

5.13 ในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ควรมีการมอบหมายชิ้นงานที่ทำให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีโอกาสติดต่อสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน

5.14 คณะครุศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถภาพด้านทักษะการสอนและด้านวิชาการความรู้ ผ่านการจัดกิจกรรม/โครงการ การฝึกอบรม เพื่อเสริมทักษะและพัฒนาความรู้ให้แก่ศึกษาก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อหารูปแบบและแนวทางส่งเสริมสมรรถภาพสมรรถภาพของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

6. เอกสารอ้างอิง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2550). *สานสัมพันธ์ครูและผู้ปกครอง*. สืบค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2563, จาก <http://www.kriengsak.com/node/1309>.

ชาโรณี ตรีวรวิญญู. (2550). *การพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาตามแนวคิดการศึกษาผ่านบทเรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (2563). *จำนวนนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประจำปี 2563*.

- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2547. (2547, 14 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. 2-3.
- พัชรินทร์ รุจิรานุกูล. (2560). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบจิตตปัญญาศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์
ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2542). การปลูกฝังความสำนึกทางสังคมในหมู่นิสิตนักศึกษาไทย. อดมศึกษาวิพากษ์รวมบท
วิเคราะห์วิจารณ์การอุดมศึกษาไทย. (3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดา พรหมวัน. (2544). การศึกษาสมรรถภาพของครูสังคมศึกษาโรงเรียนเอกชนในจังหวัดขอนแก่น
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สมจิต สวธน์ไพบูลย์ และคณะ. (2545). รายงานการวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาคณาจารย์และชุดเรียนรู้
ด้วยตนเองสำหรับการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครูโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน สำนักนโยบาย แผนและมาตรฐาน
การศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี
- สุพัฒน์ เศรษฐาคมกุล. (2556). กิจกรรมสร้างเสริมวินัยในตนเองของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา,
ชลบุรี.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). การพัฒนามาตรฐานคุณภาพครูและผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ้อ.
- Cronbach. (1990). *Essential of Psychological testing*. New York: Haper Collins.
- Yamane. (1970). *Statistics: And Introductory Analysis*. New York: Harper & Row.